

Forslag

til

Lov om ændring af lov om folkepension.

(Ændringer med henblik på Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber).

Fremsat den 21. marts 1972 af *socialministeren*.

§ 1.

I lov om folkepension, jfr. lovbekendtgørelse nr. 155 af 15. april 1970, som ændret ved lov nr. 442 af 4. november 1970, lov nr. 94 af 17. marts 1971, lov nr. 214 af 19. maj 1971, lov nr. 516 af 8. december 1971 og, foretages følgende ændringer:

1. § 1 affattes således:

„§ 1. Retten til pension er betinget af, at modtageren

- 1) har dansk indfødsret eller er gift med eller senest har været gift med en mand med dansk indfødsret,
- 2) har fast bopæl her i riget,
- 3) har haft bopæl her i riget i mindst 1 år efter det fyldte 15. år.

Stk. 2. Med bopæl her i riget sidestilles forhyring med dansk skib. Ved anvendelsen af bestemmelserne i stk. 1, nr. 3, og i § 1 a, sidestilles med bopæl her i riget ophold i udlandet som udsendt repræsentant for en dansk offentlig myndighed, som ansat i et dansk firmas filial eller datterselskab eller i øvrigt som beskæftiget i dansk interesse eller med henblik på uddannelse.

Stk. 3. Reglen i stk. 1, nr. 2, gælder ikke for personer med dansk indfødsret, der er berettiget til fuld pension, og som efter at have fået tillagt pension tager bopæl i udlandet.

Stk. 4. Socialministeren kan fastsætte bestemmelser om fravigelse af reglen i stk. 1, nr. 2, for personer med dansk indfødsret og

Socialmin. EF. j. nr. 3420-4.

fast bopæl i et andet land, der er medlem af De europæiske Fællesskaber.

Stk. 5. Når særlige omstændigheder taler derfor, kan socialministeren gøre undtagelse fra bestemmelsen i stk. 1, nr. 2, for personer, der efter at have fået tillagt pension tager bopæl i udlandet.

Stk. 6. I overensstemmelse med regler i overenskomster med andre stater kan socialministeren fastsætte bestemmelser, hvorved reglerne i stk. 1 og stk. 3, fraviges.

Stk. 7. Socialministeren kan fastsætte bestemmelser om fravigelse af reglen i stk. 1, nr. 1, for ægtefæller til personer, der kan opnå pension.“

2. Efter § 1 indsættes:

„§ 1a. Retten til fuld pension er betinget af, at modtageren har haft fast bopæl her i riget i mindst 40 år efter det fyldte 15. år. Ved kortere bopælstid ydes pension efter forholdet mellem den pågældendes bopælstid og 40 år.

Stk. 2. Fuld pension ydes tillige til personer, der har haft fast bopæl her i riget i mindst 10 år efter det fyldte 15. år, herunder mindst 5 år umiddelbart forud for det fyldte 67. år.

Stk. 3. For en enke eller enkemand, som ved ægtefællens død samlevede med denne og var fyldt 45 år, eller som har modtaget pension i henhold til lov om pension og hjælp til enker m. fl., lægges den afdøde ægtefælles bopælstid til grund, hvis den overstiger den pågældendes egen bopælstid. For enker, der ikke modtager enkepension